Відгук

офіційного опонента доктора педагогічних наук,

професора **Квас Олени Валеріївни** на дисертацію

Вінтоняк Оксани Василівни «Розвиток педагогічних училищ, технікумів і коледжів в Україні (90-ті рр. ХХ – перша чверть ХХІ століть)», подану на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук зі спеціальності 13.00.01–загальна педагогіка та історія педагогіки

Актуальність теми виконаної роботи та її зв'язок із галузевими науковими програмами. Вітчизняна історико-педагогічна наука в умовах спричинених євроінтеграційними процесами, цифровізацією суспільства та необхідністю збереження національно-культурної спадщини переживає складний процес переосмислення та ініціалізації наукових парадигм через пошук нових теоретико-методологічних орієнтирів та системних трансформацій. Науково-педагогічна рефлексія, аналіз минулих досягнень з системним переглядом накопиченого досвіду покликані переосмислити механізми розвитку освіти та спроєктувати нові її напрями з врахуванням викликів сьогодення.

Звернення до засадничих умов формування системи ступеневої професійно-педагогічної освіти України у другій половині XIX – 80-х рр. XX ст., що складалася з різних типів закладів (учительські семінарії, гімназії; педагогічні курси, школи, училища, технікуми; інститути; університети тощо) є важливим для успішної трансформації історичного досвіду у формування нових освітніх практик за реальних умов. Адже, як зазначає дисертантка «педагогічні училища, технікуми, коледжі як ВНЗ І–ІІ рівнів акредитації опинилися на маргінесі історіографії української педагогічної науки й до сьогодні фактично не стали предметом спеціального комплексного дослідження».

Актуальність теми дисертаційного дослідження зумовлена потребою ґрунтовного осмислення процесу становлення й розвитку системи професійної підготовки в педагогічних училищах, технікумах, коледжах України у 90-х рр. XX – першій чверті XXI ст., що характеризується активним реформуванням освітньої галузі задля використання цього досвіду для оптимізації їх діяльності за умов

воєнного стану та повоєнного відновлення країни.

Актуальність та доцільність дослідження підтверджено виокремленими здобувачкою суперечностями між:

– важливими роллю і значенням педагогічних училищ, технікумів, коледжів у національній системі освіти України та недостатнім ступенем їх вивчення українською педагогічною наукою;

– зосередженням вітчизняних науковців на осмисленні історії розвитку педагогічних університетів, інститутів як ВНЗ III–IV рівнів акредитації та незначною увагою до педагогічних ВНЗ I–II рівнів акредитації, які опинилися поза увагою їхніх наукових інтересів;

– нагромадженим педагогічними училищами, технікумами, коледжами практичним досвідом професійної підготовки майбутніх фахівців у різних галузях знань і його недостатнім вивченням, узагальненням, використанням у формуванні конкурентоспроможних на ринку праці фахівців;

– напрацьованим у різнопрофільних і міждисциплінарних дослідженнях масивом знань з правового регулювання, управління, фінансування, інших аспектів функціонування педагогічних училищ, технікумів і коледжів і їх слабким використанням у проведенні історико-педагогічних та експериментальних досліджень про розвиток і вдосконалення діяльності означених закладів освіти.

Таким чином, дослідження О. В. Вінтоняк, що репрезентує комплексне дослідження основних етапів, тенденцій історичного розвитку та напрямів і компонентів функціонування й організації освітнього процесу в педагогічних училищах, технікумах, коледжах України в 90-х рр. XX – першій чверті XXI ст. та визначення шляхів і можливостей використання цього досвіду є своєчасним і значущим для української педагогічної науки та освітньої практики за умов воєнного стану та повоєнного відновлення країни.

Важливо зазначити, що дисертаційне дослідження виконане в межах плану науково-дослідної роботи кафедри педагогіки та освітнього менеджменту імені Богдана Ступарика Карпатського національного університету імені Василя Стефаника «Історико-педагогічні проблеми навчання і виховання у системі безперервної освіти» (державний реєстраційний номер – 0108U009122).

Тему дисертаційної роботи «Розвиток педагогічних училищ, технікумів, коледжів України (90-х рр. ХХ – перша чверть ХХІ століть)» затверджено на засіданні Вченої ради Карпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол № 12 від 24.11.2025 р.).

Наукова новизна одержаних результатів.

У результаті дослідження дисертанткою: здійснено системний комплексний аналіз основних етапів, тенденцій історичного розвитку та змісту і напрямів діяльності педагогічних училищ, технікумів, коледжів України в 90-х рр. ХХ – першій чверті ХХІ ст.;

– розроблено класифікації наукових джерел (узагальнювальні праці; монографії і дисертації; наукові статті; матеріали наукових конференцій; довідникові видання) і документальних матеріалів (нормативно-правові документи; архівні матеріали; матеріали інтернету; навчально-методичне забезпечення; матеріали статистики і соціології; фото-, відео-, фонодокументи), які дають змогу визначити ступінь дослідження порушеної проблеми та інформативно пізнавальні можливості першоджерел;

– розроблено періодизацію становлення та розвитку педагогічних училищ, технікумів і коледжів, що складається з трьох основних періодів, і здійснено їхній предметний аналіз;

– визначено та схарактеризовано основні тенденції розвитку означених закладів освіти на тлі трансформації ступеневої підготовки майбутніх фахівців у 1991 –2025 рр. (видова диференціація; формування мережі; університетська та муніципальна моделі; управління і внутрішній устрій; інфраструктура і матеріально-технічна база тощо);

– структуровано та проаналізовано еволюцію основних компонентів професійної підготовки в педагогічних училищах, технікумах, коледжах України в 1991 – 2025 рр. (її рівнева та галузева структуризація; форми здобуття освіти; розроблення стандартів і ОПП; планування освітнього процесу; акредитація та ліцензування; форми організації освітнього процесу; внутрішній моніторинг якості освіти; практична підготовка і наукова-дослідна робота здобувачів освіти; профорієнтація; працевлаштування тощо);

– розкрито особливості формування системи виховання та організації

методичної і наукової праці викладачів педагогічних училищ, технікумів, коледжів та основні напрями їх зовнішніх зв'язків; подальшого розвитку набуло: розроблення методологічних засад і терміносистеми української педагогічної науки, зокрема щодо тлумачення понять «училище», «коледж», «неперервна педагогічна освіта» та ін.; дослідження зарубіжного досвіду розвитку педагогічної освіти, коледжів і підготовки майбутніх учителів; вивчення перспектив розвитку педагогічних коледжів за умов воєнного стану та повоєнного відновлення України.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Високий ступінь обґрунтованості та достовірності результатів дослідження підтверджується методологічною та теоретичною обґрунтованістю вихідних позицій, застосуванням взаємодоповнюваних методів дослідження, критичним аналізом джерельної бази, апробацією та впровадженням результатів дослідження у практичну діяльність коледжів та університетів України.

На нашу думку, О. В. Вінтоняк розробила цілісний науковий апарат дисертації, чітко і коректно визначила мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, обґрунтувала його хронологічні межі. Обрана методологія дослідження передбачає взаємовплив і співдію низки наукових підходів (історико-педагогічного, територіально-регіонального, логічно-історичного, феноменологічного, герменевтичного, синергетичного, парадигмального, аксіологічного тощо), поєднання яких дозволило дисертантці досягти узгодженості загальної концепції роботи, що охоплює методологічний, історичний, теоретичний і практичний рівні, з методичними підходами, за допомогою яких розв'язувалися поставлені завдання.

Авторкою використано комплекс методів дослідження (загальнонаукові, міждисциплінарні та профільні (історико-педагогічні ретроспективний, періодизації, історико-логічний, історико-структурний, історико-порівняльний (для з'ясування передумов, генези педагогічних училищ, технікумів, коледжів і системного аналізу етапів їх розвитку, зіставлення змін, що відбувалися на кожному з них); контент-аналізу і дискурс-аналізу (для текстової експертизи й

інтерпретації документів); класифікації і типологізації (для диференціації, систематизації теоретичних знань і фактографії за певними критеріями, ознаками); історіографічний і джерелознавчий (для аналізу наукових і документальних матеріалів); метааналізу (для вивчення значної кількості наукових і фактографічних джерел); SWOT-аналізу (для з'ясування сильних і слабких сторін діяльності та загроз і можливостей розвитку педагогічних коледжів); соціологічні, емпіричні, статистичні тощо), взаємодоповнення яких сприяло розгляду розвитку ступеневої професійної педагогічної освіти в Україні.

Належній обґрунтованості та достовірності наукових положень,висунутих дисертанткою, сприяла ретельність аналізу нею опрацьованої джерельної бази, що налічує 964 найменування і свідчить про впевнену орієнтацію О. В. Вінтоняк у проблемному полі сучасної педагогіки. Варто зазначити, що дисертантка опрацювала і за презентувала у роботі 12 документів, що зберігаються у Центральному державному архіві вищих органів влади України (ЦДАВО України).

Відтак зауважимо, що дисертаційна робота є змістовною, характеризується обґрунтованістю викладених положень, авторка засвідчує культуру наукового мислення, уміння синтезувати емпіричний та теоретичний рівні наукового дослідження, визначати й вирішувати наукові проблеми, логічно й аргументовано викладати матеріал.

Значення для науки і практики отриманих автором результатів.

Практичне значення одержаних авторкою результатів є незаперечним і зумовлене можливістю багатовекторного його використання. Зокрема, матеріали дослідження можуть стати підґрунтям для перспективних розробок концептуальних ідей, теоретичних та методологічних засад професійної підготовки майбутніх фахівців в умовах модернізації системи освіти України, євроінтеграційних процесів, сучасних та потенційних викликів неперервної професійної педагогічної освіти України з огляду на перспективи її повоєнного відновлення і розвитку. Крім цього, фактологічний матеріал, відображений у дисертаційній роботі, результати і висновки можуть стати основою навчальних видань з історії української педагогіки, загальної педагогіки; окремі її

положення можуть сприяти перспективним дослідницьким проєктам щодо удосконалення системи управління та організації освітнього процесу у фахових коледжах.

Перевагою рецензованої роботи вважаємо представлені у дисертації вже апробовані на практиці методичні матеріали, які використовуються в освітньому процесі у фахових коледжах, у процесі оновлення освітніх програм галузі А Освіта для першого (бакалаврського), другого (магістерського) та третього (освітньо-наукового) рівнів вищої освіти, у системі післядипломної освіти та розвитку неперервної педагогічної освіти, самоосвіті педагогічних і науково-педагогічних працівників, державних і регіональних програм реформування фахової передвищої освіти. За матеріалами дисертації підготовлено елективний курс «Розвиток педагогічних училищ, технікумів і коледжів в Україні: історія та сучасність», який був апробований в освітньому процесі коледжів та університетів України. Це підкреслює особливу практичну значущість дисертаційного дослідження О. В. Вінтоняк.

Основні положення та результати дослідження упроваджено в освітній процес низки закладів вищої освіти України, що підтверджено відповідними довідками. Зокрема, результати дослідження впроваджено в освітній процес Карпатського національного університету імені Василя Стефаника (довідка №2026-01-26/06- 01/1352 від 10.06. 2026 р.), Мукачівського державного університету (довідка №915 від 03.06.2026), Комунального вищого навчального закладу «Херсонська академія неперервної освіти» Херсонської обласної ради (довідка №01-16/183 від 09.06.2026 р.), Комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпровської обласної ради (довідка №275 від 03.06.2026), Комунального закладу вищої освіти «Луцький педагогічний інститут» Волинської обласної ради (довідка №299 від 27.05.2026 р.), Чернівецького педагогічного фахового коледжу імені Осипа Маковея (довідка №01-20/69 від 10.06.2026 р.).

Оцінка змісту й завершеності дисертації.

Дисертаційна робота О. В. Вінтоняк є цілісним історико-педагогічним дослідженням, у якому комплексно репрезентовано етапи, тенденції розвитку та система професійної підготовки в педагогічних училищах, технікумах,

коледжах України у 90-х рр. XX – першій чверті XXI ст.

Дисертація складається з анотації українською та англійською мовами, вступу, п'яти розділів, висновків до роботи, списку використаних джерел та додатків.

У вступі авторка обґрунтувала актуальність теми, вказала на її зв'язок із науковими планами та темами, сформулювала об'єкт, предмет, мету і завдання наукового пошуку, визначила хронологічні межі дослідження, охарактеризувала використані методи дослідження, обґрунтувала наукову новизну, теоретичне і практичне значення отриманих результатів, подала відомості щодо апробації основних положень дисертаційної роботи та їхнього впровадження в освітній процес закладів вищої освіти України тощо.

Перший розділ дисертаційного дослідження «Розвиток педагогічних училищ, технікумів, коледжів України як історико-педагогічна проблема» присвячено історіографічному огляду та репрезентації джерельної бази дослідження, розкрито феномен педагогічного коледжу в зарубіжній освіті.

Здійснений історіографічний аналіз виявив, що, з одного боку, нагромаджено значний масив різновидових наукових студій, які всебічно висвітлюють передумови, чинники, загальне освітнє тло функціонування педагогічних училищ і коледжів в Україні у 90-х рр. XX – першій чверті XXI ст. Про це свідчать фундаментальні дослідження про формування національної системи педагогічної і вищої освіти та окремі студії про розвиток середньої педагогічної освіти у XX ст., зарубіжний досвід діяльності педагогічних коледжів тощо. З іншого боку, переважна більшість дисертацій та статейних матеріалів присвячена навчально-методичним проблемам функціонування означених закладів освіти. Основна історіографічна прогалина стосується цілісного предметного дослідження історії їх розвитку і модернізації за доби сучасної української державності.

На увагу також заслуговує дослідження О. В. Вінтоняк співвідношення понять «історико-педагогічне дослідження», «освіта», «педагогічна освіта», «професійна педагогічна освіта», «фахова передвища освіта», «неперервна педагогічна освіта» та предметно з'ясовано сутність термінів «педагогічне училище», «педагогічний технікум», «педагогічний коледж», «фаховий

коледж», «заклад фахової передвищої освіти» та ін.

Обґрунтовано важливість досліджуваної проблематики у компаративістиці, зокрема, руслі інтеграції України в Європейський простір вищої освіти. Ця проблема аспектно розглядається в контексті розвитку педагогічної освіти та підготовки вчителів (з окремих спеціальностей, в ракурсі формування певних компетенцій тощо) у коледжах різних країн.

У другому розділі «Етапи становлення та розвитку педагогічних училищ, технікумів і коледжів в Україні» подано відтворення історичної ретроспективи виникнення і становлення педагогічних училищ, технікумів і коледжів в контексті з'ясування організаційних передумов і чинників цього процесу.

Зважаючи на предмет та основні хронологічні межі дослідження, другу половину XIX – 80-ті рр. XX ст. визначено як період зародження та організаційного становлення закладів освіти, які заклали підвалини для розвитку педагогічних училищ, технікумів, коледжів за доби національної державності України. У межах зазначеного періоду виокремлюємо три етапи, які увиразнюють динаміку, інституційні форми, інші характеристики означеного процесу.

Доведено, що з проголошенням державної незалежності України розпочався активний процес реформування національної системи освіти. Її важливим складником стала запроваджена згідно з червневим 1991 р. Законом «Про освіту» ступенева система вищої освіти. У неї дещо штучно «вмонтовувалися» педагогічні училища і технікуми, які раніше належали до середньої спеціальної освіти, та новостворені коледжі. Вироблення нормативно-правових засад їх функціонування позначали базові документи про акредитацію вищих навчальних закладів; про освітньо-кваліфікаційні рівні (ступеневу освіту); про напрями та спеціальності, за якими здійснюється підготовка фахівців та ін. На такому тлі розвивалися мережа педагогічних училищ, коледжів і технікумів та їх діяльність, яка виявляла чимало прогалин і суперечностей у чинній нормативно-правовій базі, що потребувала подальшого вдосконалення. Ці завдання намагалися розв'язати у 2002 – 2014 рр., що також став важливим, складним, неоднозначним за наслідками етапом формування нормативно-правового забезпечення діяльності педагогічних ВНЗ I–II рівнів акредитації. Ухвалені тоді законодавчо-нормативні акти визначили

відповідність між типом ВНЗ (зокрема коледж, технікум училище), рівнем їх акредитації (I–II) та освітньо-кваліфікаційними рівнями (молодший спеціаліст, бакалавр), окреслили стратегічну лінію їх діяльності та розвитку як самостійних закладів освіти або ВСП університетів. У період освітніх реформ та воєнного стану 2014 – 2025 рр. розвиток педагогічних училищ, технікумів, коледжів виявився не лише найбільш складним, заплутаним і суперечливим через ухвалення нормативно-правових актів, які трансформували всю національну систему освіту України, а й важким, драматичним через виклики, спричинені спершу пандемією COVID-19, а потім через незрівнянно більші загрози, зумовлені широкомасштабною російсько-українською війною.

У третьому розділі «Тенденції розвитку педагогічних училищ, технікумів і коледжів на тлі трансформації ступеневої системи підготовки майбутніх фахівців у 1991 – 2025 роках» дисертантка дослідила процес формування територіальної мережі педагогічних училищ, технікумів і коледжів України, особливості їх видової диференціації та функціонування університетської і муніципальної організаційних моделей, простежено розвиток їх внутрішньої структури, системи управління та матеріально-технічної бази.

О. В. Вінтоняк розглянула три означені моделі – «університетська» «муніципальна» і «гібридна» – увиразнюють важливі особливості функціонування і освітньої діяльності педагогічних коледжів та їх роль, значення як значущої складової системи ступеневої професійної педагогічної освіти. З одного боку, вони віддзеркалюють різні рівні автономії педагогічних коледжів, що проявляється у можливостях реалізувати право на самоврядування, розвивати відносини з різними суспільними структурами (освітніми закладами, органами влади і місцевого самоврядування, роботодавцями тощо), проводити фінансово-економічну діяльність тощо. З іншого боку, попри всі відмінності педагогічні коледжі мали всі необхідні важелі для ефективної організації освітнього процесу та відігравали важливу роль у забезпеченні зв'язків між ЗЗСО і ЗВО, іншими суспільними інститутами у підготовці майбутніх учителів, вихователів ЗДО та фахівців інших галузей знань.

У четвертому розділі «Еволюція системи професійної підготовки в

педагогічних училищах, технікумах і коледжах за досліджуваного періоду» здійснено аналіз основних тенденції, напрямів, компонентів організації освітнього процесу в педагогічних училищах, коледжах і технікумах. Рівні та галузеву структуру професійної підготовки розглянуто як основу цілісної системи функціонування педагогічних училищ, технікумів і коледжів, яка впродовж 1991 – 2025 рр. зазнавала перманентної трансформації під впливом державної освітньої політики.

У п'ятому розділі ««Формування особистості майбутнього фахівця та кадрового потенціалу педагогічних училищ, технікумів, коледжів» досліджено характер і особливості еволюції виховної діяльності, організацію методичної та наукової роботи педагогічних працівників, обґрунтовано бачення їх поступу за умов воєнного стану і повоєнного відновлення України. Система виховної діяльності педагогічних училищ, технікумів і коледжів еволюціонувала від радянської ідеологізованої до національної, гуманістичної та особистісно-зорієнтованої моделей формування майбутнього фахівця. Зміни у змісті виховної роботи в досліджуваних закладах освіти виразно відображає еволюція системи виховних заходів, які за ідейною спрямованістю поділяємо на чотири групи: загальнонаціональні (державні), корпоративні, релігійно-обрядові календарного циклу, на честь патронів закладів освіти.

До того ж, О. В. Вінтоняк представила результати комплексного аналізу сучасного стану педагогічних коледжів, нормативних і стратегічних документів та проведеного SWOT-аналізу, що стали підґрунтям для розроблення авторської концептуальної моделі їх розвитку за умов воєнного стану та повоєнного відновлення України.

Окреслено перспективи історико-педагогічних досліджень, пов'язані з вивченням моделей діяльності та змісту професійної підготовки в педагогічних коледжах за різними спеціальностями, розвитком їх виховних систем, взаємодії зі роботодавцями, проведенням порівняльних досліджень функціонування коледжів в Україні та зарубіжних країнах. Це сприятиме визначенню стратегічних орієнтирів подальшої модернізації національної системи фахової передвищої педагогічної освіти.

Загальні висновки корелюють із поставленими завданнями. Варто також

зауважити, що додатки до роботи є оригінальними, інформативними, зокрема, відображають авторські ідеї дослідниці і досвід їх реалізації у розроблені авторської програми курсу за вибором студентів «Розвиток педагогічних училищ, коледжів і технікумів в Україні: історія та сучасність», спрямованого на формування в здобувачів освіти цілісного уявлення про історичний розвиток і сучасні тенденції функціонування педагогічних коледжів.

Повнота викладу основних положень дисертації в опублікованих працях підтверджується результатами їх структурно-семантичного аналізу. Про достатню репрезентацію авторських ідей і висновків у науково-педагогічному дискурсі свідчить висвітлення змісту дисертаційної роботи у 44 публікаціях (з них 24 одноосібні), з-поміж яких: 2 розділи в колективних монографіях, 4 статті у виданнях, що індексуються наукометричною базою Scopus, 24 статті у фахових виданнях України, 11 публікацій апробаційного характеру, 3 статті, які додатково відображають результати дослідження.

Відповідність змісту реферату основним положенням дисертації. Дотримання принципів академічної доброчесності.

Дисертація і реферат О.В. Вінтоняк за змістом, обсягом та оформленням відповідають чинним правилам і вимогам. Основні положення дисертації адекватно представлені в рефераті. Дисертанткою дотримано вимог академічної доброчесності.

Дискусійні положення та зауваження до змісту дисертації.

Загалом, позитивно оцінюючи наукове і практичне значення здобутих дисертанткою результатів, зазначимо окремі дискусійні положення та висловимо деякі зауваження і побажання до змісту роботи:

1. У другому розділі дисертаційного дослідження «Етапи становлення та розвитку педагогічних училищ, технікумів і коледжів в Україні» здійснено детальний історико-педагогічний аналіз ґенези закладів середньої спеціальної та фахової передвищої педагогічної освіти від другої половини XIX ст. до 2025 р., показано еволюцію їх організаційних форм, нормативно-правового статусу та ролі, місця в системі педагогічної освіти України. Розроблено періодизацію їх розвитку згідно з критеріями трансформації ступеневої педагогічної освіти та зміни нормативно-правового статусу. Однак, не акцентується увага на тому, чому

саме зазначені критерії стали основою представленої періодизації та недостатньо висвітлено особливості та переваги трансформації ступеневої педагогічної освіти – на рівні регіону чи всієї країни.

2. У дисертації представлено значний фактичний матеріал щодо формування територіальної мережі педагогічних училищ, технікумів і коледжів України (підрозділ 3.1, с. 179–199). Проте, на наш погляд, доцільно було б поглибити порівняльний аналіз регіональних особливостей цього процесу, зокрема з'ясувати, як демографічні зміни, потреби місцевих освітніх систем і можливості фінансування впливали на збереження, реорганізацію, створення нових або припинення діяльності окремих закладів освіти.

3. У розділі «Формування особистості майбутнього фахівця та кадрового потенціалу педагогічних училищ, технікумів, коледжів» досліджено характер і особливості еволюції виховної діяльності, організацію методичної та наукової роботи педагогічних працівників тощо. Вважаємо, що варто було б також у зазначеному розділі дисертаційної роботи підсилити біографічний аспект дослідження, більше уваги приділити науковим і практичним здобуткам відомих педагогів – фундаторів, керівників, фахівців педагогічних училищ, технікумів, коледжів, які запроваджували інноваційні форми і методи педагогічної діяльності для формування наукового світогляду, професійних якостей та національної ідентичності особистості майбутнього фахівця.

4. З метою більш широкої популяризації сучасного перспективного досвіду використання потенціалу педагогічних училищ, технікумів і коледжів України в системі професійної підготовки як побажання для подальшої наукової роботи в означеному напрямі рекомендуємо підготувати і видати наукове видання – монографію з актуальних проблем розвитку ступеневої професійної педагогічної освіти України. На наше переконання, таке видання стане в нагоді як дослідникам історії української педагогіки, так і викладачам, студентам, аспірантам.

Висновок про відповідність дисертації встановленим вимогам «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук»»

Дисертаційне дослідження Вінтоняк Оксани Василівни «Розвиток педагогічних училищ, технікумів і коледжів в Україні (90-ті рр. XX – перша чверть XXI століть)» є самостійною завершеною науковою працею, яка має

вагоме теоретичне й прикладне значення для розвитку педагогічної науки, заслуговує позитивної оцінки, відповідає «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», затвердженому Постановою Кабінету Міністрів України № 1197 (зі змінами) від 17.11.2021 р., а її авторка О.В. Вінтоняк заслуговує на присудження їй наукового ступеня доктора педагогічних наук зі спеціальності 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки.

Офіційний опонент:
доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри психології,
проректор з наукової роботи та інновацій
Львівського національного
університету імені Івана Франка Олена КВАС

Підпис Квас О.
ПІДТВЕРДЖУЮ
ВЧЕНИЙ СЕКРЕТАР
ЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ * ЗКПО 02070987 *

Зареєстровано
25.11.2024
03-04-30/04
методист ВАД

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ * Національний університет імені Василя Стефаника * Карпатський * і.к. 02125266 *
ДЛЯ ДОКУМЕНТІВ